

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklings gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.

(Beslutningsforslag nr. B 55).

Forslag til folketingsbeslutning om bedre muligheder for at foretage tilbygninger og større ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land.

(Beslutningsforslag nr. B 56).

Forslag til folketingsbeslutning om ret til at opføre eller indrette en yderligere bolig på en landbrugsejendom, når det sker som led i et generationsskifte eller til brug for en medhjælper.

(Beslutningsforslag nr. B 57).

Forslag til folketingsbeslutning om udnyttelse af overflødiggjorte landbrugsbygninger.

(Beslutningsforslag nr. B 58).

Forslag til folketingsbeslutning om kommunerne som planmyndighed inden for byzonen.

(Beslutningsforslag nr. B 60).

Medlemmer af Folketinget Kristian Jensen (V), Svend Heiselberg (V), Svend Erik Hovmand (V) og Christian Mejdahl (V) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fritagelse fra hygiejnekursusforpligtelse for frivillig, ulønnet arbejdskraft.

(Beslutningsforslag nr. B 59).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 27:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om udviklingen af det amerikanske NMD-system og om dets mulige konsekvenser for Grønland]. Af Holger K. Nielsen (SF) og Søren Søndergaard (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 30/11 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om Det Europæiske Råd i Helsingfors den 10. og 11. december 1999].

Af Jacob Buksti (S), Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Mimi Jakobsen (CD) og Elisabeth Arnold (RV).

(Forespørgslen anmeldt 30/11 99).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om ændring af lov om ungdomsskoler. (Aftaler om ungdomsskolevirksomhed).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Samlingspunktet for unge mellem 14 og 18 år, ungdomsskolerne, har altid været et attraktivt tilbud med mange spændende undervisnings- og klubaktiviteter. Dog har små kommuner i tyndtbefolkede områder svært ved at leve op til de forpligtelser, som lov om ungdomsskoler pålægger den enkelte kommune.

Det råder dette lovforslag bod på. Det vil fremover være muligt for kommunalbestyrelsen at indgå aftaler med nabokommunerne om

samarbejde, der kan sikre alsidige og bredt favnende undervisningstilbud og klubmuligheder for de unge.

Forslaget åbner for større fleksibilitet og mulighed for flere tilbud til glæde for især unge i de små kommuner og netop i kommunernes randområder.

Forslaget indebærer ikke, at en kommunes kompetence kan overføres til en anden kommune. Den enkelte kommune vil fortsat have pligt, jf. loven, til at tilbyde kommunernes unge borgere tilbud om ungdomsskoler.

Det er væsentligt at bemærke, at lovforslaget er en opfølgning på regeringens og KL's aftale af 11. juni 1999 om økonomi og service 2000-2002 i kommunerne. Altså er der et bredt ønske i kommunerne om, at denne lovændring gennemføres.

Socialdemokratiet kan anbefale forslaget.

Else Winther Andersen (V):

Venstre kan, vil jeg godt tage som udgangspunkt, støtte dette lovforslag, der lægger op til samarbejde mellem kommunerne.

Jeg tror helt sikkert, at ungdomsskolerne på den måde særlig i de mere tyndtbefolkede egne kan komme til at give et bedre tilbud til de enkelte unge, fordi de kan få et større grundlag at lave aktiviteterne ud fra. Men vi er ganske enige i, som det er indeholdt i lovforslaget, at det stadig væk er den enkelte kommune, der er forpligtet til at give et tilbud til sine unge.

Så en anbefaling af forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Ungdomsskolerne er et aldeles glimrende tilbud til unge mennesker rundt omkring i kommunerne, og den mulighed, der er i det her lovforslag, for, at man kan højne niveauet i nogle af de mindre kommuner, der ikke har mulighed for at holde et tilstrækkelig højt serviceniveau for de unge borgere i kommunen, betyder, at vi selvfølgelig fra konservativ side kan støtte det her forslag. Det giver nogle bedre muligheder for kvalitet i ungdomsskolerne, og det giver bedre mulighed for samarbejde kommunerne imellem.

Så Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal også gøre det kort.

Det fremgår af fremsættelsestalen, at de kommunale aftaler skal holdes inden for lovens

rammer i øvrigt. Det er vi tilfredse med. Det er meget godt, at ministeren i sin fremsættelsestale ikke lægger op til, at man skal tilsidesætte loven.

SF støtter som udgangspunkt, at vi gør det lidt mere fleksibelt for ungdomsskolerne at håndtere deres undervisning og andre aktiviteter i de tyndtbefolkede landområder. Men samtidig vil vi understrege, at det er vigtigt for SF, at den kommunale forpligtelse til fortsat at have ansvar for at sikre kommunens unge et alsidigt tilbud om ungdomsskolevirksomhed bevarer, samt at kommunerne fortsat har forpligtelsen til at lave en plan for denne. Vi vil understrege, at samarbejdet kun omfatter tilrettelæggelsen og udførelsen af undervisningen.

Lovforslaget kommer i anledning af et afsnit i kommuneaftalen, og SF finder det derfor vigtigt at fremhæve, at der ikke har været tale om, at disse nye muligheder skal ses som besparelsesobjekter, men udelukkende foreslås for at give de unge i mindre kommuner et bedre tilbud.

Christian H. Hansen (DF):

Forslaget her er jo et forslag, som åbner mulighed for, at man på dette område kan lave nogle mere fleksible samarbejdsordninger mellem kommunerne.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at den foreslåede ændring vedrørende samarbejdsmulighederne på tværs af kommunegrænserne vil komme mange ungdomsskoler og dermed mange unge til gode. De fleste små kommuner kan have meget vanskeligt ved at opretholde et alsidigt ungdomsskoletilbud. De små kommuner kan have vanskeligheder dels på grund af, at ressourcerne er beskedne, dels fordi elevgrundlaget jo også er mindre.

Dansk Folkeparti havde dog gerne set, at man i lovforslaget havde åbnet mulighed for en egentlig sammenlægning af ungdomsskoletilbud. Det synes vi er en mangel. Vi tror på, at det kunne være med til at styrke ungdomsskolevirksomheden, bl.a. i områder, hvor det er små kommuner, som støder op til hinanden.

Det er en tanke og en idé, vi vil arbejde videre med under udvalgsarbejdet, men overordnet må vi sige, at på nær lige det, som jeg har påpeget, er vi i Dansk Folkeparti positive over for lovforslaget.

Susanne Clemensen (CD):

I CD er vi positive over for det her fremsatte lovforslag, såfremt man skal tro Kommunernes

Landsforening, når de siger, at forslaget ikke er et besparelsesforslag, men derimod et forslag, som kan være med til at sikre varierede ungdomsskoletilbud med kvalitet i dér, hvor kommunerne er små og af økonomiske grunde har svært ved at stille sådanne ungdomsskoletilbud til rådighed for de unge.

Jeg kan konstatere, at de indkomne hørings-svar hovedsagelig har koncentreret sig om lovudkastets oprindelige bestemmelse om ophør af statstilskud til ungdomskostskolerne, og at lovforslaget i konsekvens heraf ikke medtager bestemmelser om ungdomskostskolerne. Det er vi i CD godt tilfredse med, for det ville da være ærgerligt, hvis skoler, der er velfungerende og godt integrerede i lokalsamfundene, ville blive nødt til at lukke.

Ellers kan jeg konstatere, at der i øvrigt er udbredt tilfredshed med lovudkastet og derfor kan vi som sagt støtte forslaget.

Henrik Svane (RV):

Af den skriftlige fremsættelse fremgår det, at de kommunale aftaler skal holdes inden for lovens rammer i øvrigt. Det synes jeg er et sundt princip. Det går vi ind for i Det Radikale Venstre.

I øvrigt vil jeg bare tilslutte mig alle de tilkendegivelser, der er kommet fra de øvrige ordførere.

Vi går ind for det her lovforslag og synes, det er en god idé, at der kan skabes større fleksibilitet for brugerne af ungdomsskolerne i de kommunale udkantsområder, og mener, at et samarbejde mellem kommunerne selvfølgelig kan give et mere alsidigt tilbud.

Jeg vil godt ganske kort sige, at jeg er enig i SF's ordførers understregning af, at det er vigtigt, at det her ikke på sigt skal kunne udvande eller fjerne de enkelte kommuners ansvar for at tilbyde gode ungdomsskoletilbud til kommunens unge. Det er en væsentlig ting. Det vil vi selvfølgelig fortsat holde øje med, men ellers synes vi, det er et fint og udmærket forslag.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan tilslutte sig det her lovforslag, og vi finder da også, at det grundlæggende er fornuftigt at lade kommunerne arbejde sammen om ungdomsskoletilbud. Og som flere ordførere har været inde på, har det jo særlig betydning for unge, der befinder sig i tyndtbefolkede områder.

Så har vi også bemærket – og det er for os væsentligt – at der i det her forslag i bemærk-

ningerne klart står, at hvis der kommer eventuelle besparelser som følge af, at man laver det her samarbejde, så skal eventuelle driftsmæssige besparelser ved at udføre ungdomsskolevirksomhed i et kommunalt samarbejde bidrage til at sikre et fortsat alsidigt ungdomsskoletilbud.

Derfor kan man jo konstatere, at hvis vi skulle have forskellige fordomme om, at det her nok var en besparelsesræv, der stod bag, jamen så gøres de til skamme, og det synes vi er fint nok.

For os er det centralt, at dette samarbejde samtidig medfører – som andre også har været inde på – at det kommunale selvstyre bevares i den her sammenhæng.

Så vi kan tilslutte os.

Tove Videbæk (KRF):

Dette lovforslag vil gøre det lettere for kommuner at arbejde sammen om at give unge i kommunerne mulighed for at komme i ungdomsskole. Det vil især komme de unge i mindre kommuner i tyndtbefolkede områder til gode, og det er naturligvis et godt initiativ.

Det vil også give de unge større og bredere muligheder i et ungdomsskolemiljø og bedre muligheder for alsidige ungdomsskoletilbud, men forslaget rejser også nogle spørgsmål, for de unge får muligvis meget længere vej, meget længere transporttid, til deres ungdomsskole:

Hvor langt må der egentlig være for de unge? Hvor lang må transporttiden være, og hvad må det koste for dem? Og hvis forældrene ikke har råd til at give dem disse ekstra penge til tog og bus og de ikke selv har råd, hvad sker der så? Må de så undlade at komme i ungdomsskole?

Grundlæggende er vi positive over for forslaget, men der er altså nogle problemer som f.eks. transportudgifter, længde af vej til ungdomsskole osv., som vi gerne vil have klarlagt under udvalgsarbejdet.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg vil gerne takke partierne for den meget villige modtagelse af forslaget.

Vi håber med det her forslag at give mulighed for et alsidigt tilbud på ungdomsskoleområdet og fastholde det gode tilbud, som ungdomsskolen er, baseret bl.a. på KL's tilkendegivelser om, at det netop ikke er et spareforslag, men en måde, hvorpå det sikres, at tilbudene

tilrettelægges bedst muligt, sådan at alsidigheden fastholdes.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Ændret opgavefordeling vedrørende den vidtgående specialundervisning).

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Det er god politik at lægge opgaverne dér, hvor det er mest hensigtsmæssigt og så tæt på den enkelte borger som muligt. Derfor indeholder ministerens forslag tanken om at give kommunerne mere ansvar for den vidtgående specialundervisning.

Det har længe været et generelt problem, at ansvaret for den vidtgående specialundervisning ligger dels i kommunerne, dels i amterne, og det er ikke altid, kommuner og amter har set ens på, om en folkeskoleelev har behov for specialundervisning eller ej. Efter forslaget får kommunerne kompetencen til at bestemme, om en elev i folkeskolen har behov for den vidtgående specialundervisning, som ligger i amtskommunerne.

Den pågældende specialundervisning skal kort sagt tilrettelægges i samarbejde mellem kommuner og amter. Det er stadig væk amterne, der skal stå for specialskoletilbud og -råd-

givning og for de lands- og landsdelsdækkende institutioner, hvor kommunerne fremover bliver ansvarlige for den specialundervisning, der finder sted i den enkelte kommune.

I sin fremsættelsestale understreger ministeren, at der skal ske en tidlig indsats, og at der i form af et udviklingsprogram skal ske en kvalitetsforbedring af den specialundervisning og -rådgivning, som bliver indført med lovforslaget – en virkelig god ting, som vi i Socialdemokratiet helt og holdent bakker op.

Som følge af den ændrede fordeling af kompetencen bliver klagerreglerne ændret, så forældre til et barn med behov for specialundervisning for fremtiden skal kunne klage over kommunens afgørelse vedrørende visitation og over amtets afgørelse om, hvilken slags specialundervisning der skal tilbydes. Som noget nyt indføres et egentligt klagenævn, der bliver den sidste administrative instans.

Jeg forstår, at de kommunale organisationer har truffet aftale om at flytte det økonomiske ansvar for den vidtgående specialundervisning i folkeskolen, så den betales af den enkelte kommune selv. Samtidig bliver takstniveauet således, at kommunerne bliver motiveret til at løse problemerne lokalt for de elever, hvis behov for vidtgående specialundervisning kan klares på kommunens almindelige folkeskoler, samtidig med at det sikres, at elever med et stort, vidtgående specialundervisningsbehov får adgang til amtets specialskoler, hvor den nødvendige ekspertise forefindes.

Af ministerens forslag fremgår det, at Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg arbejder på en granskning dels af takstforhøjelsen på folkeskoleområdet, dels af indførelse af en grundtakst på servicelovens område. Udvalget skal fastslå, hvor meget der skal overføres fra amterne til kommunerne, og samtidig se på de følger, som ændringerne vil have for de kommunale udligningsordninger. Denne undersøgelse, som også medtager en rundspørge til samtlige amter og kommuner, foreligger i begyndelsen af næste år, hvor der vil være skabt et klart beslutningsgrundlag.

Der er jo reelt en del teknik i dette lovforslag og måske også en lille usikkerhed om, hvorvidt vi har fundet det optimale. For Socialdemokratiet drejer det sig om, at vi skal sikre en god specialundervisning for de svageste elever, herunder de handicappede, at vi kan sikre en klar ansvarsplacering, og at vi får en kvalitetsudvikling af specialundervisningen, samtidig med at